

Masse enkelte Love, men af en ganske anden Bevillingsparagraph, der lyder saaledes: „Paa de Udbetalinger, som i Kraft af nærværende Lov“ — det var et Lovforslag om en midlertidig Gageforbedring — „see i det kommende eller indeværende Finantsaar, vil være at søge Tillægsbevilling.“ Det stadfæster altsaa fuldstændig, hvad jeg tidligere har bemærket, at Tanken om Bevillingsparagraphen ikke endnu dengang var fuldstændig moden eller fuldstændig kommen frem; thi det viser sig, at det var den 4de Februar, at dette Forslag antydedes, men at først den 9de Februar Tanken var modnet fuldstændig, navnlig hos Ordføreren, Profesfor Steen, og den nuværende høitærede Kultusminister, saaledes, at de som Anførere for hele Finantsudvalget foreslog den Bevillingsparagraph, der senere er gaaet gennem en Mængde enkelte Love. Jeg troer saaledes at have viist, at jeg ikke har været usigtelig i det, jeg anførte om, at den særlige Bevillingsparagraph ikke dengang den først fremkom, er bleven motiveret (Tscherning: Men fire Dage, før den fremkom, er den dog bleven motiveret).

C. B. Nineskad: Dengang jeg tillod mig at forlange Ordet, ventede jeg ikke, at det Spørgsmaal, der blev reist af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), skulde faae et saa stort Omfang i Indhold og Tid, som det fik; jeg ventede vel, at det vilde berøre det Spørgsmaal, der havde ligget ham og andre ærede Rigsdagsmænd imellem ved en tidligere Behandling, men ikke, at det skulde gaae saavidt, som det efter min Opfattelse gif. Det kan nu ingenlunde falde mig ind, at ville prøve paa at indbegaae hele den Anskuelse, som blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Den Anskuelse, der angaaende det gjældende Finantsvæsen har uddannet sig hos mig, er jeg kommen til, efterat jeg har haft min Opmærksomhed henvendt paa Anskuelser, som gif i en anden Retning; jeg har baade lagt Mærke til dem, naar de ere fremkomne her i Thinget, og jeg har forsaavidt beskæftiget mig med den Mandes Skrifter, der saamange Gange blev citeret af den ærede Rigsdagsmand, at jeg deri har seet den Mening fremsat, som nu idag

blev gjentagen af den ærede Rigsdagsmand. Jeg maa i den Henseende sige, at denne Anskuelse ikke har røkket min Anskuelse om dette Punkt. — Naar jeg nu gaaer over til at indbegaae den ærede Rigsdagsmands Ytringer, da er det kun i ganske enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke jeg ønsker at gjøre det klart, at min Stilling og mit Standpunkt ikke ere saaledes stridende med en sund Fortolkning og rigtig Opfattelse af Grundloven, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har søgt at gjøre gjældende.

Hvad saaledes angaaer det første Beviis, som han kaldte det, som man havde i Tillægsbevillingslovene, paa hvilke Ordene i Grundlovens § 52 ikke kunne siges at komme til Anvendelse, navnlig fordi Overflaget ikke kommer til den Tid, som ellers er bestemt for Finantslovens Forelæggelse her i Thinget, da svarer jeg dertil, at Tillægsbevillingerne ere Tillæg til Finantsloven, de ere en Deel af Finantsloven, men ikke den hele Finantslov. Ligesaa vel som Dele af Finantsloven kunne komme frem igjennem Ministeriets Forslag under selve Finantslovens Behandling, saaledes kunne Tillægsbevillingerne frem som Tillæg til Finantsloven; ligesom den høitagtede Indenrigsminister til anden Behandling fremkom f. Ex. med Forslaget om Bedingen i Helsingør, saaledes kommer der en Tillægsbevilling til den paagjældende Finantslov; Tillægsbevillingen er kun et Tillæg til den Finantslov, til hvilken den slutter sig i de enkelte Punkter; den er altsaa en Deel af den og kun derved kan den træde i Kraft, at den er en Deel af en Finantslov, der er kommet frem i rette Tid. Saaledes forholder det sig efter min Mening med Hensyn til dette Punkt. — Der er blevet spurgt, hvad det vil sige, at Finantsloven har Magten over alle Love; jeg har forstaaet det saaledes, som jeg oftere har udtalt, at hvad der er negtet paa Finantsloven, om det end er antydet eller bestemt igjennem andre Love, kan ikke bruges, hvad der derimod findes paa Finantsloven, og som er antydet igjennem andre Love, der komme senere end Finantsloven, det maa Ministeriet efter min Anskuelse være fuld berettiget til at opføre paa en Tillægsbevilling, der saa ikke med Rette kan negtes af Thinget — deri ad-